

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 260/2486

อัยการราชบุรี โจทก์ นายสงวน ทองคำขาว จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 131, ป.อ. มาตรา 319, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. 2477 (ฉบับที่ 4) มาตรา 3, พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. 2481 มาตรา 44, ป.วิ.อ. มาตรา 193

ย่อ / หลักกฎหมาย

พนักงานเทศบาลเก็บเงินภาษีโรงเรือนจากพนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์แล้วทุจริตยกยอกไว้เป็นประโยชน์ส่วนตัว แม้ทรัพย์สินมหากษัตริย์ไม่ต้องเสียภาษี จำเลยก็ควรมีผิดฐานยกยอกเงินของเทศบาล พนักงานเทศบาลเป็นเจ้าพนักงานตามความในกฎหมายลักษณะอาญาแล้ว โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตาม ม.131 และ พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม 2477 (ฉบับที่ 3) ม.3 ศาลอุทธรณ์แก้ให้ลงโทษตามฉบับที่ 2 ม.3 ได้ไม่เป็นการเกินคำขอ

คำพิพากษา

ข้อเท็จจริงได้ความว่าจำเลยเป็นเจ้าของพนักงานเทศบาลเมืองราชบุรี มีหน้าที่เก็บภาษีโรงเรือนจำเลยเก็บเงินภาษีโรงเรือนจากเจ้าพนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์แล้วทุจริตยกยอกไว้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเสีย ไม่ส่งเงินแก่เทศบาลตามหน้าที่จึงตั้งฟ้อง ต่อมาเจ้าพนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ราชบัลลังก์ว่าตามกฎหมายภาษีโรงเรือนนั้น ไม่ต้องเสีย จึงขอเงินค่าภาษีคืน ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา ๑๓๑,๓๑๙ พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอาญา ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓) ม.๓ จำคุกกึ่งทงละ ๑ ปี รวม ๑๒ กะทง ๑๒ ปี ลดกึ่งหนึ่งตามมาตรา ๕๙ คงจำคุก ๖ ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ว่า จำเลยมีความผิดตามมาตรา ๑๕๑ มาตราเดียว ให้ลงโทษตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอาญา ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) มาตรา ๓ นอกนี้ยืนตาม จำเลยติงว่า เจ้าพนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนแก่เทศบาลจำเลยหลอกลวงเก็บเงินมาจากเจ้าพนักงานนั้น เอาไว้เป็นประโยชน์ส่วนตัว จำเลยมีความผิดฐานฉ้อโกงเงินของเจ้าพนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ไม่ใช่ฐานเป็นเจ้าพนักงานยกยอกทรัพย์ของเทศบาล ศาลติงเห็นว่าเพียงเท่านี้ไม่ทำให้ความผิดของจำเลยกลายเป็นความผิดฐานฉ้อโกงไปได้ เงินที่จำเลยยกยอกไปก็เป็นเงินของเทศบาลเมืองราชบุรีแล้ว และพนักงานเทศบาลก็เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายในกฎหมายอาญาแล้ว จำเลยติงอีกข้อหนึ่งว่า โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอาญา ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓) ม.๓ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้วางโทษจำเลยตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอาญา ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ม.๓ เป็นการเกินคำขอ ศาลติงเห็นว่าโจทก์ได้อ้างมาตรา ๑๓๑ มาด้วยแล้ว กฎหมายนี้ได้ถูกแก้ไขในข้อกำหนดโทษโดยกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒-๓ อัตราโทษตาม พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมฉบับหลังสูงกว่าฉบับที่ศาลอุทธรณ์ยกขึ้นวาง หาใช่ศาลอุทธรณ์ตัดสินเกินคำขอไม่พิพากษายืน

องค์คณะ

ชม จามรมาน · ทิพย์ปัญญา อ. บุพผเวส · ธ.บุญยะปานะ.

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/260/2486>